

F. t. l. vedr. næringsloven m.v.

i hver enkelt medlemsstat fremover kun kan udpeges ét nationalt akkrediteringsorgan til at løse de opgaver, der er omfattet af forordningen. Dette skal medvirke til at skabe troværdighed omkring akkrediteringssystemet ved at sikre, at akkreditering ikke baseres på et kommercielt konkurrencebåret hensyn, men på de kvalitetskrav, der stilles i forordningen, og som baserer sig på standarden DS/EN ISO/IEC 17011, om generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer virksomheder, som foretager overensstemmelsesvurdering.

Med udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen vil det nationale akkrediteringsorgan opnå formel anerkendelse som bemyndiget til at udføre de akkrediteringsopgaver, der er omfattet af forordningen om akkreditering mv. I Danmark er det hensigten, at DANAK udpeges som nationalt akkrediteringsorgan. Udpegningen sker i en bekendtgørelse, hvor DANAK gives den fornødne formelle anerkendelse, således som det er en forudsætning i forordningen om akkreditering mv.

De administrationsopgaver, som DANAK skal varetage, er blandt andet udstedelse af akkrediteringscertifikater. I den forbindelse vil det også være DANAK, der skal varetage tilsynet med det overensstemmelsesvurderingsorgan, som akkrediteringsattesten er udstedt til.

Derudover kan DANAK varetage opgaver som bemyndigende myndighed og andre opgaver, såfremt en relevant sektormyndighed ønsker at benytte DANAK. Dette sker allerede inden for byggeveddirektivet, godkendelse af bedriftssundhedstjenester og inden for visse dele af det metrologiske område.

Det forhold, at akkrediteringsorganet ifølge forslaget skal virke som en offentlig myndighed, ændrer ikke ved den måde, som DANAK hidtil har været organiseret på, eller den måde hvorpå akkrediteringsvirksomheden har været udøvet.

Det vil som hidtil alene være forvaltningslovens bestemmelser om parters rettigheder i forhold til en sag, der beror hos en myndighed eller et privat organ, der har fået overført kompetence fra en offentlig myndighed, der finder anvendelse. Det skyldes, at de krav til fortrolighed, der følger direkte af forordningen om akkreditering mv., og som også er et afgørende led i akkrediteringsstandard (DS/EN ISO/IEC 17011), ikke er forenelige med tredjepartsaktindsigt som omhandlet i offentlighedsloven.

Med § 14, stk. 2, i erhvervsfremmeloven udskilles den del af den gældende § 14, stk. 1, i erhvervsfremmeloven, der omhandler bemyndigelsen til at fastsætte mere detaljerede regler om akkrediteringens udfø-

relse og akkrediteringsorganets opgavevaretagelse. Den foreslåede § 14, stk. 2, er udtryk for, at regler om de krav, der stilles til en akkrediteringsydelse, skal være i overensstemmelse med forordning nr. 765 om akkreditering.

På denne baggrund foreslås den gældende § 14, stk. 1, 3. pkt., i erhvervsfremmeloven om, at det nationale akkrediteringsorgan kan udføre godkendelsesopgaver mv. for andre myndigheder, institutioner og virksomheder, ikke videreført i bestemmelsen.

Sådan som bestemmelsen er formuleret i dag, kan det ikke udelukkes, at det nationale akkrediteringsorgan med hjemmel i loven kan varetage opgaver i konkurrence med et overensstemmelsesvurderingsorgan. Da forordning nr. 765 om akkreditering ikke tillader konkurrence mellem det nationale akkrediteringsorgan og overensstemmelsesvurderingsorganer, er det nødvendigt ikke at videreføre bestemmelsen. Uanset ændringen er der ikke noget til hinder for, at det nationale akkrediteringsorgan også fremover kan varetage andre opgaver end akkrediteringsopgaver, når blot det ikke strider mod forordningen. Ved andre opgaver forstås blandt andet udpegning og notifikation af bemyndigede organer og godkendelse af bedriftssundhedstjenester. Varetagelse af sådanne opgaver reguleres i aftaler mellem de relevante parter.

Efter den gældende bestemmelse i erhvervsfremmelovens § 14, stk. 1, 2. pkt., kan det bestemmes, at laboratorier og virksomheder i udlandet kan akkrediteres ved særskilt kontrakt.

Denne bestemmelse foreslås opretholdt i § 14, stk. 3, i erhvervsfremmeloven, som giver mulighed for, at det nationale akkrediteringsorgan, inden for rammerne af forordning nr. 765 om akkreditering, kan foretage akkreditering i udlandet. Der fastsættes ikke nærmere regler om, hvordan en sådan akkreditering skal foretages, idet beslutningen herom overlades til akkrediteringsorganet. Dog skal der udarbejdes en særskilt kontrakt om muligheden for sådanne akkrediteringer, således at myndigheden er bekendt med karakteren af det arbejde, som det nationale akkrediteringsorgan foretager i udlandet.

Til nr. 8

ifølge den gældende § 15 i erhvervsfremmeloven er ministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om metrologi, det vil sige måleenheder, herunder om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, om måleteknik og måleteknisk kontrol mv.

Det foreslås at nyaffatte erhvervsfremmelovens § 15, stk. 1. Den reelle indholdsmæssige ændring i for-